

Er ref: 218-1464-16

2016-03-24

Länsstyrelsen i Kalmar län

Överklagan av beslut om tillstånd till skydds jakt efter storskarv i Kalmar läns brackvattenområde samt begäran om inhibition

I beslut 29 februari 2016 meddelade Länsstyrelsen i Kalmar län tillstånd till dels skydds jakt efter storskarv för markägare/jakträttsinnehavare och deras jaktgäster, dels utökad skydds jakt efter storskarv för yrkesfiskare med yrkesfiskelicens eller särskilt fartygstillstånd.

Sveriges Ornitologiska Förening – BirdLife Sverige har inget att invända mot den skydds jakt som bedrivs vid fiskeredskap, medan övriga delar av beslutet inte kan sägas uppfylla de krav som anges i 23 a § jaktförordningen. Jakten kommer dessutom att riktas mot ett bestånd som minskat under senare tid.

Enligt svensk lagstiftning kan skydds jakt tillämpas för att minska skador på näringar av skilda slag. Det måste emellertid finnas en påvisbar skada för att instrumentet skydds jakt ska kunna användas. Trots omfattande forskningsinsatser under senare år finns det inga studier som visar på att skarvarnas uttag har några påtagliga effekter på fiskbestånden.

Naturvårdsverket har tidigare, såväl 2013 som 2014, avvisat krav på generell skydds jakt på storskarv i Stockholms skärgård. Av Naturvårdsverkets bedömning i dessa fall framgår att skäl för att bevilja skydds jakt på skarv är att *förhindra allvarlig skada* på fisket. Det krävs en stark koppling mellan skarvens sökande efter föda och den orsakade eller riskerade skadan på fisket. Sådana starka samband finns när det gäller utsättningsplatser för fisk och vid fasta och rörliga fiskeredskap samt fiskodlingar, men det finns inte i öppna havet enligt Naturvårdsverket. Det beslut som länsstyrelsen i Kalmar län fattat står alltså i strid med Naturvårdsverkets uppfattning.

Storskarven förekommer i Sverige med två olika underarter. Det är dels den häckande formen *Phalacrocorax carbo sinensis* (ofta benämnd mellanskarv) och dels formen *Phalacrocorax carbo carbo* ("atlantisk storskarv") som häckar längs norska kusten men också på Kolahalvön. Delar av det sistnämnda beståndet övervintrar i Östersjön.

Mellanskarven utrotades i Sverige runt förra sekelskiftet men återinvandrade och etablerade sig i Kalmarsund mot slutet av 1940-talet. Beståndet ökade därefter kraftigt från 1980-talet fram till början av 2000-talet, och 2006 beräknades ca 43 000 par häcka i landet. En ny inventering 2012 gav drygt 40 000 par. I Kalmar län räknades 5500 par 2006 och 3938 par 2012. Att döma av dessa uppgifter nådde mellanskarven sin topp såväl i Kalmar län som i landet i stort runt millennieskiftet. Därefter har utvecklingen planat ut och ersatts av en svag tillbakagång.

Förutom de häckande fåglarna uppehåller sig ett ganska stort antal yngre, icke-häckande, fåglar längs kusten under sommarhalvåret. Men merparten av såväl dessa icke-häckare som de häckande fåglarna flyttar söderut mot slutet av sommaren eller under hösten. Endast en liten del av den häckande populationen är kvar genom vintern. En del av de storskarvar man då ser är istället övervintrare från populationen längs norska kusten och på Kolahalvön. Dessa tillhör den atlantiska rasen *Phalacrocorax carbo carbo* och en viss del av populationen övervintrar i Östersjön i långa tider. Enligt en nyligen presenterad rapport från en omfattande europeisk studie (Bregnballe m.fl. 2014) har den norska populationen av atlantisk storskarv minskat med ca 40 procent sedan 2006. Eftersom den beslutade skyddsjakten till viss del kan komma att äga rum under vinterhalvåret, finns en betydande risk att det är på denna, starkt minskande, population man kommer att jaga.

Vi överklagar härmed länsstyrelsens beslut på följande två grunder:

- Det föreligger ingen påvisad allvarlig skada på fiskbeståndet på grund av skarvar.
- Jakten under vinterhalvåret kan komma att bedrivas på en population som är kraftigt minskande och istället för decimering bör åtnjuta skydd.

Vi yrkar även på inhibition av beslutet till dess frågan är slutligt avgjord.

Slutligen vill vi påpeka att det är mycket anmärkningsvärt att denna typ av beslut inte delges några berörda miljöorganisationer. Varken Sveriges Ornitologiska Förening – BirdLife Sverige som riksförening eller någon av våra berörda regionalföreningar (Ölands Ornitologiska Förening och Östra Smålands Ornitologiska Förening) har delgivits beslutet. Istället har det nu kommit till vår kännedom genom uppmärksamma medlemmar. Däremot har jaktintressena fått del av beslutet omgående.

För Sveriges Ornitologiska Förening – BirdLife Sverige

Halmstad dag som ovan

Dennis Kraft
ordförande

Anders Wirdheim
fågelskydd och information

Litteratur:

Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D. & van Eerden, M. 2014. *Breeding numbers of Great Cormorant Phalacrocorax carbo in the Western Palearctic. 2012–2013*. Scientific Report from DCE – Danish Centre for Environment and Energy No. 99.

Wirdheim, A. & Engström, H. 2013. *Inventering av häckande storskarv (underart mellanskarv) i Sverige 2012*. Sveriges Ornitologiska Förening och Naturvårdsverket.

Wirdheim, A. & Engström, H. 2013. *Inventering av övervintrande storskarv (Phalacrocorax c. carbo & Ph. c. sinensis) i Sverige januari 2013*. Sveriges Ornitologiska Förening och Naturvårdsverket.